

• DVAJSET LET NAŠEGA GLASILA • DVAJSET LET NAŠEGA GLASILA • DVAJSET LET NAŠEGA GLASILA • DVAJSET LET NAŠEGA GLASILA • DVAJSET

ENO VPRAŠANJE — SEDEM ODGOVOROV

Ko se poslavljamo od starega leta, končujemo tudi s praznovanjem 20-letnice našega glasila. Naši dolgoletni — tudi nekateri bivši — sodelavci in vsi dosedanja uredniki so se spominjali let, ko smo začeli z izdajanjem sprva Moščanske, sedaj Naše skupnosti. Seveda so si sami usmerjali svoje zapise. Za konec obletnice pa smo povabili nestorja in še sedaj »najbolj živega« našega sodelavca Marjana Moškriča. »Ne, sam pa ne bom dal pike na i obletnici, saj tudi ob začetkih nisem bil sam! In končno, saj so že toliko povedali drugi. Sicer pa — res! Bogdana moram spomniti na neki mali popravek. Prav. A samo od spominov ne moreš živeti!«

Pa še res je. In povabili smo naše vodilne družbenopolitične delavce v občini, naj povedo svoje mnenje o časopisu s poudarkom na naše prihodnje naloge. Našemu vprašanju: Kaj menite o položaju in vlogi glasila SZDL Ljubljana Moste-Polje danes — včeraj in jutri? so se radi odzvali. Objavljamo njihove odgovore kot prispevek za naše nadaljnje delo in se jim zanje zahvaljujemo.

Štirinajstdnevnik

danes že nepogrešljiva potreba

Malo je občinskih glasil, ki praznujejo tak jubilej. To dokazuje, da je že takrat bilo v občini dovolj globoko prepričanje in zavest ter spoznanje o nujnosti razvijanja informacij na ravni občine. Čeprav je bil tedanji razvoj družbenopolitičnih odnosov še na znatno nižji stopnji kot je danes in tudi delegatski sistem ni bil razvit, čeprav ni bilo tako glasne zahteve in nujnosti po obveščanju slehernega občana, pa je časopis že prihajal izpod peresa in rok pešiče tistih, ki so orali pionirsko ledino v to, da si danes praktično ne

Aleš Kardež, predsednik OK SZDL

moremo predstavljati, kako bi bilo, če vsakih 14 dni ne bi dobili našega glasila. Brez posebne hvale bi si upal trditi, da je Naša skupnost glasilo domala slehernega delovnega človeka in občana. Tu mislim predvsem na skrbno izbrano vsebino in tudi na dokaj dober prikaz problemov, uspehov in težav pri našem vsakodnevnem življenju in delu. Prav je, da med avtorji člankov in prispevkov lahko zasledimo domala vse kategorije občanov vseh starosti. Ob tem moram reči, da sem vesel, da tudi sam sodelujem pri časopisu že od osnovne šole sem, da je bilo prav to moje skromno pisanje in prvi koraki na časopisni poti eden glavnih vzrokov tudi za mojo kasnejšo poklicno pot. Predvsem vlada dober odnos med vsemi sodelavci časopisa in želim, da bi bil tudi jutri to tisti magnet, ki človeka veže z Našo skupnostjo.

Prav pa bi bilo, da bi uredništvo še povečalo krog sodelavcev, predvsem pa memim, da bi moralo še večkrat prikazovati spodbudne in neredke primere naših uspehov na vseh področjih dela. Več prostora delavniku delavca v tovarni, kmetu na polju, pa tudi uslužbenca v pisarni! No, pogrešam tudi več satire in humorja pa kakšno križanko. Pa še nekaj, da bi najodgovornejši delavci, funkcionarji in direktorji naše občine več pisali, se opredeljevali do problemov in tako izstopili iz anonimnosti. To je celo njihova dolžnost.

K jubileju Naše skupnosti pa iskrene čestitke!

ALEŠ KARDEŽ

Pomembna je dobra, kratka informacija

Do sedaj so v tej jubilejni rubriki zapisali vtise o glasilu SZDL naše občine uredniki, člani uredniškega odbora in dolgoletni sodelavci časopisa, torej tisti, ki so pri njem kakorkoli aktivno ljubiteljsko — zadnja leta tudi poklicno — delovali. Zato kot »nepoklicni« ocenjevalec, ki objavlja v glasilu le od časa do časa prispevke po »delovni dolžnosti«, nimam lahke naloge. Našo skupnost z zanimanjem prebiram že nekaj let sem, predvsem kot krajan Zaloga, dobra tri zadnja leta

Jože Kavčič, predsednik izvršnega sveta

pa jo spremljam širše in s posebnim poslušom za dogajanja v krajevnih skupnostih in združenem delu. Le-ta so signal za marsikateri ukrep izvršnega sveta, pa naj gre za vodo, cesto, varnost otrok v prometu ali za karkoli drugega, kar otežuje življenje občanov in zaposlenih nasploh, pa o tem spregovorijo na straneh našega časopisa.

To je ena stran informiranja. Druga, nič manj pomembna in se zanjo več čas prizadevam, pa je: na poljuden način informirati občane z upravnimi predpisi, dogajanja v skupščini občine in predvsem odkrito pisati o težavah, na katere še mnogokrat naletimo pri svojem delu.

Zelim pa izraziti posebno zadovoljstvo, da je glasilo kot štirinajstdnevnik postalo še aktualnejše in pestrejšo, s čimer dosega zastavljeni namen: nudenje dobre, kratke informacije najširšemu krogu bralcev, s priložo 25. MAJ pa tudi spodbujanje umetniških stvaritev.

JOŽE KAVČIČ

Časopis je odsev časa in ogledalo ljudi

Razvoj samoupravljanja je terjal že v prvih razvojnih obdobjih primeren način obveščanja delovnih ljudi in občanov. Ob izteku prvih desetih let samoupravne prakse beležimo tudi v naši občini uresničitev te potrebe z nastankom vrste tovarniških glasil in z začetkom izhajanja Moščanske skupnosti, predhodnice Naše skupnosti, časopisa, ki mu gredo ob dvajsetletnici izhajanja spoštljive čestitke.

Jubilej je za nami. Pogled moramo usmeriti v prihodnost. Razvejanost oblik in vsebine samoupravljanja zahteva vedno več in boljšega obveščanja. Nosilci neposredne socialistične demokracije: delovni ljudje in občani, delegati — samoupravljavci bodo v naslednjih obdobjih prevzemali čedalje aktivnejšo vlogo tudi na področju obveščanja. Pravici do obveščeniosti bo nujno sledila tudi dolžnost obveščati. Ko bo to spoznanje prišlo v našo zavest, bodo nosilci samoupravnih in družbenopolitičnih nalog v občini prispevali večji delež k medsebojnemu obveščanju tudi prek časopisa. Po mojem je prihodnost občinskega glasila v predstavljanju in kritičnem razklenjevanju različnih interesov, potreb in predlogov ljudi, ki živijo in delajo v

Dino Kodarin, sekretar komiteja OKZKS

občinski skupnosti. Glasilo naj odločilno prispeva k medsebojnemu spoznavanju, razumevanju, sporazumevanju, razvijanju kulturnega dialoga in krepitvi odgovornosti. Slednje velja podčrtati, kajti javno pisana beseda ima večjo težo.

Vsebinska našega časopisa ne bo smela biti odvisna od večje ali manjše pripravljenosti tega ali onega dopisnika. Enakomerna zastopnost vseh dejavnosti in področij je cilj, ki bo dosežen le z organiziranim in načrtnim delom, ob upoštevanju objektivnih okoliščin, kot so obseg, časovni presek izhajanja, kadrovske in materialne možnosti itd.

Časopis je odsev časa in ogledalo ljudi, ki ga berejo in pišejo. Poštni predalčki po naših hišah so kmalu po prispetju Naše skupnosti prazni. To kaže, da smo na dobri poti.

DINO KODARIN

Še več sodelovanja

Občinsko glasilo Naša skupnost ob 20. obletnici njegovega izhajanja ocenjujemo pozitivno kot informativno sredstvo za obveščanje občanov in delovnih ljudi iz gospodarskega, političnega in kulturnega življenja v občini. Naša skupnost s priložo 25. MAJ zelo veliko pripomore k obujanju in negovanju revolucionarnih tradicij iz delavskega gibanja, še posebno pa iz naše NOB. V člankih obravnava in močno podčrtuje začetke in realizacijo revolucionarnih akcij delavskega razreda in naprednih ljudi iz predvojnega, medvojnega in povojnega obdobja izgradnje, razvoja in utrjevanja našega družbenogospodarskega socialističnega, samoupravnega in delegatskega sistema. Še posebno je pozitivno, da so vzporedno s prikazom revolucionarnih gibanj v občini predstavljeni posamezni liki revolucionarjev, ki so s svojo aktivnostjo in revolucionarnim delovanjem v posameznih obdobjih nosili breme revolucionarnega razvoja.

Glasilo Naša skupnost kot tribuna socialistične

zveze je po vsebini in pestrosti na visoki ravni, vendar menimo, da bi moralo nekatera vprašanja iz našega vsakdanjega življenja — pa naj gre za gospodarstvo, kulturo ali razvoj samoupravnih odnosov v TOZD in KS — bolj kritično obravnavati. Želimo več prispevkov, ki bi obravnavali delovanje posameznih delegacij iz družbenopolitičnih skupnosti in iz posameznih SIS,

Lado Mazovec, predsednik občinskega odbora ZZZB NOV

saj marsikateri delegati ne opravljajo svojih dolžnosti tako, kot bi morali. Gre tudi za vprašanje udeležbe in sklepčnosti delegacij in posameznih zborov, kar še posebej velja za zbere skupščin samoupravnih interesnih skupnosti na ravni občine.

V bodoče si želimo še več sodelovanja, da bomo bolj osveščeni o aktivnostih, delu in življenju borcevske organizacije v občini in KS, saj so borci NOV kot del organiziranih socialističnih sil v socialistični zvezi še vedno močan politični dejavnik.

LADO MAZOVEC

Čas gre naprej in z njim Naša skupnost

Ze vse letošnje mesece smo pričeli vrsti člankom, namenjenih 20-letnici našega časopisa. Mnogo je bilo hval, modrovanj in nasvetov, tako da človek res ne ve, kaj naj še reče, da ne bi ponavljal že izrečenega. Posebno veliko je bilo nasvetov, dovolj za naslednjih dvajset let. Škoda je le, da je nasvete lahko dati, a jih je veliko težje uresničevati, ker najdemo vedno toliko objektivnih zadržkov.

Tudi o pomenu informiranja nasploh ne bi mogel povedati kaj bistveno novega.

Ko razmišljam o Naši skupnosti, me vznemirja vprašanje: Koliko je brana ta Naša skupnost? Koliko jo berejo tisti desetstisoči občanov, ki so se že po njenem rojstvu preselili v občino? Da ne bo kdo mislil, da imam slabo mnenje o njih, oziroma da mislim, da je ne berejo. O, ne! Toda danes je toliko branja, da človek preprosto ne zmore vsega prebrati, ne ve, čemu naj da prednost. Menim pa, da bi morala biti prav Naša skupnost pomembna vez, ki bi nas povezovala v krajevni skupnosti in občini in nas usmerjala v osnovne naloge za njih krepitev in rast. In kolikor močnejša bosta krajevna skupnost in občina, toliko močnejša bo tudi Ljubljana, kateri navsezadnje vsi pripadamo.

Zato svetujem vsem našim občanom, da prebiramo Našo skupnost in jo s svojimi mnenji in stališči obliku-

Marjan Moškrič, predsednik občinske skupščine

jemo, ji vsiljujemo vsebino. Tako bo Naša skupnost res naša.

Pri Naši skupnosti sodelujem že dolgo, tam od leta 1962, od takrat, ko je bila še Moščanska — čeprav je to bila vedno samo po naslovu. Dolga leta sem sodeloval v uredniškem odboru ali kako drugače pomagal pri njenem rednem izhajanju. Še najmanj reden in resen sem bil pri pisanju prispevkov. Glede tega so imeli vsi uredniki z menoj velike težave in vse nekdanje urednike prosim, da mi oprostite, sedanjega pa, da še malo potrpi.

Posebno v lepem spominu so mi tisti »pionirski« časi, ko smo časopis tiskali v Urški v Kočevju. Vsemu, kar je o tem zapisal nekaj številki nazaj Bogdan Šturm, res skoraj ni kaj dodati.

Razen! Bogdan ne opisuje točno tiste polnočne vožnje v snegu iz Kočevja v Ljubljano. Pravi, da smo v avtu prepevali zaradi strahu, da ne bi ostali na cesti. To ni res! Prepevali smo že, pravzaprav sva v glavnem pela z Marjanom Rožancem iz strahu, da Bogdan ne bi zaspal in zdrsnil s ceste. Seveda najino petje ni bilo najbolj ubrano, a učinkovito je bilo, saj Bogdan ni zaspal.

Podobne nočne zgodbe so se dogajale tudi s Tonetom Bančičem, Francetom Fajdigo, Milanom Pritekljem in še s kom. Res nepovljivi časi romantike z nočnimi stavci, »linotejpi« in ljubeznivimi kočevskimi »Zelenojamci«.

A vse mine. Škoda! Toda ne, čas gre naprej in z njim Naša skupnost. Vedno na boljše. Na zdravje njeni dvajsetletnici, z željo, da se srečamo ob njeni štiridesetletnici.

MARJAN MOŠKRIČ

DIMv vsako družino

Z Našo skupnostjo sem se prvič srečal šele v drugi polovici izhajanja, ko sem se naselil v občini. Hitro sem se je navadil, saj me je kot novega občana še posebej zanimalo življenje in delo v občini. Žal ne vem, ali sem imel že prej to navado, toda zdi se mi, da sem prav zaradi Naše skupnosti začel prebrirati vse časopise od zadaj naprej, saj sem pri tem časopisu vedno najprej prebral zadnjo stran, kjer so bile tedaj novice iz naših krajev, potem pa sem bral proti prvi strani. Tudi delo družbenopolitičnih organizacij me je zanimalo in včasih sem razmišljal o tem, da bi tudi sam kaj zapisal. Vendar nekako nisem imel poguma. Ta zapis je moj novinarski debut, Naša skupnost pa je dobila novega dopisnika, saj menim, da sem se kot predsednik občinske konference ZSMS dolžan pogosteje oglašati.

V tem mandatu bi celo mladi radi speljali akcijo, ki je seveda povezana s precejšnjimi stroški, vendar upam, da nam bo uspelo. V letu 1980 bi namreč radi pri Naši skupnosti izdali vsaj šest mladinskih prilog, ki bi o delu mladine obveščale tudi širšo javnost. Dosedanje oblike izhajanja Delovnega informatorja mla-

Jože Petek, predsednik OK ZSMS

dine (DIM) namreč niso bile najbolj posrečene, saj so izhajale v majhni nakladi in jih je dobil v roke le najožjji del vodstva mladih.

Mi pa želimo, da bi o delu mladine vedeli tudi tisti, ki se v naše delo še niso vključili, pa drugi, tudi starejši občani. Ta pobuda je bila dana že leta 1976 v mesecu mladosti, vendar kasneje ni zažvela.

Upam, zares upam, da te moje besede ne bodo ostale zapisane le kot objuba. Zato se bomo že sedaj zavzeli, da bomo zbrali potrebna finančna sredstva.

JOŽE PETEK

Našo skupnost gradimo mi vsi

V vseh letih izhajanja nam je bila Naša (prej: Moščanska) skupnost dragocen informator in prijatelj, saj nam je omogočala aktualno seznanjanje s pomembnimi dogodki okoli nas in v naši najbližji okolici. Postopno sta se izboljševala vsebina in obseg obravnavane problematike. Pomemben napredek pa je Naša skupnost dosegla prav letos, ko je postala štirinajstdnevnik.

Na teh osnovah bo treba graditi tudi bodočo usmeritev, ki pa ne bo prišla sama od sebe, temveč jo bodo dali mnogostevilni delavci in dopisniki. Zato bo potrebna še večja udeležba odgovornih družbenopolitičnih in gospodarskih delavcev kakor tudi drugih javnih delavcev, ki naj jasno povedo svoja stališča do posameznega pojva ali problema. S tem bo vsebinska pridobila na polemičnosti in nudila možnosti širšega pogleda v posamezne dogodke.

Posebno kvaliteto naj Naša skupnosti dobi s še več prispevki iz krajevnih skupnosti, še posebno pa prek tesnejših stikov s časopisi organizacij združenega dela. Vsak časopis iz slehernega ozda bi moral vsakokrat v Naši skupnosti pripraviti kak prispevek. To je tudi dolžnost posameznih delovnih kolektivov, ki morajo obveščati širšo družbeno javnost o posameznih dogodkih, problemih in njihovih uspehih. Tako bo Naša skupnost postala še zanimivejša, organizacije združenega dela pa se bodo odprle in dobile širši razmah.

Ob začetku leta 1980 je potrebno povedati, da nas čakajo pomembne naloge na vseh področjih družbe-

Andrija Vlahovič, predsednik občinskega sveta

nega in gospodarskega življenja. Treba bo še bolj utrditi samoupravni sistem v skladu z zakonom o združenem delu. Gospodarska stabilizacija bo tudi v novem letu pomembna potreba in bo morala dobiti prednostno mesto v vseh naših programih. V sindikatu se bomo še posebej lotili problemov kvalitetejnjega zaposlovanja in uveljavljanja načrtovanja.

Ob vseh teh nalogah bo posebno mesto morala imeti tudi Naša skupnost, ki naj postane naš resnični informator in glasilo nas vseh. Prav v izločanju glasila vidim veliko rezervno za aktivizacijo vsega sindikalnega članstva in vseh drugih delovnih ljudi. Jasno pa je, da bo Naša skupnost odigrala takšno vlogo, kakršna bo naša skupna udeležba v množičnem in kvantitetnem sodelovanju.

ANDRIJA VLAHOVIČ